

Cauza T-19/05

Boliden AB și alții împotriva Comisiei Europene

„Concurență — Înțelegeri — Sectorul tuburilor sanitare din cupru — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Încălcare continuă și multiformă — Amenzi — Prescripție — Cooperare”

Hotărârea Tribunalului (Camera a opta) din 19 mai 2010 II - 1847

Sumarul hotărârii

1. *Concurență — Înțelegeri — Întreprinderi cărora li se poate imputa încălcarea ce constă în participarea la o înțelegere globală*
[art. 81 alin. (1) CE]
2. *Concurență — Amenzi — Linii directe pentru calculul amenzilor — Metodă de calcul care ia în considerare diverse elemente de flexibilitate*
[art. 229 CE; Regulamentul nr. 17 al Consiliului, art. 15 alin. (2), și Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (2); Comunicarea 98/C 9/03 a Comisiei]
3. *Procedură — Invocarea de motive noi pe parcursul procesului — Condiții — Motiv nou*
[Regulamentul de procedură al Tribunalului, art. 44 alin. (1) și art. 48 alin. (2)]

4. *Concurență — Amenzi — Quantum — Stabilire — Criterii — Durata încălcării — Încălcări de lungă durată — Majorarea cu 10 % a cuantumului de plecare pe an*
 [Regulamentul nr. 17 al Consiliului, art. 15 alin. (2), și Regulamentul nr. 1/2003, art. 23 alin. (2); Comunicarea 98/C 9/03 a Comisiei, pct. 1 B]
5. *Concurență — Amenzi — Quantum — Stabilire — Criterii — Reducerea cuantumului amenzii în schimbul cooperării întreprinderii incriminate — Condiții*
 [Regulamentul nr. 17 al Consiliului și Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului; Comunicarea 96/C 207/04 a Comisiei]

1. O întreprindere poate fi trasă la răspundere pentru o înțelegere globală chiar dacă se stabilește că aceasta nu a participat direct decât la unul sau la mai multe dintre elementele constitutive ale acestei înțelegeri din moment ce aceasta știa sau trebuia în mod necesar să știe, pe de o parte, că înțelegerea la care participa se înscrisa într-un plan global și, pe de altă parte, că acest plan global acoperea ansamblul elementelor constitutive ale înțelegerii.

urmată și de la care Comisia nu se poate îndepărta, într-un caz particular, fără a oferi justificări care să fie compatibile cu principiul egalității de tratament. Revine, așadar, Tribunalului obligația să verifice, în cadrul controlului legalității amenzilor aplicate printr-o decizie a Comisiei, dacă puterea de apreciere a acesteia a fost exercitată potrivit metodei prevăzute în liniile directoare menționate și, în măsura în care ar constata îndepărtarea Comisiei de la aceste linii directoare, să verifice dacă această îndepărtare este justificată și motivată corespunzător cerințelor legale.

(a se vedea punctul 61)

2. Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO, deși nu pot fi calificate ca normă de drept, prevăd o regulă de conduită care indică practica ce trebuie

Autolimitarea puterii de apreciere a Comisiei ce rezultă din adoptarea liniilor directoare nu este incompatibilă cu menținerea pentru Comisie a unei marje de apreciere semnificative. Liniile directoare cuprind diferite elemente de flexibilitate care permit Comisiei să își exercite puterea discreționară în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 17 și ale Regulamentului nr. 1/2003, astfel cum au fost interpretate de Curtea de

Justiție. Prin urmare, în domeniile în care Comisia și-a păstrat o marjă de apreciere, controlul legalității acestor aprecieri se limitează la absența unei erori vădite de apreciere. În principiu, marja de apreciere a Comisiei și limitările aduse acesteia nu aduc atingere exercitării de către instanță a competenței sale de fond, care o abilitază să elimine, să reducă sau să majoreze cuantumul amenzii aplicate de Comisie.

(a se vedea punctele 74-78)

În cadrul unei acțiuni prin care se solicită anularea sau reducerea cuantumului unei amenzi aplicate unei întreprinderi printr-o decizie a Comisiei pentru încălcarea normelor comunitare privind concurența, trebuie declarată inadmisibilă o critică, invocată pentru prima dată în replică, privind aprecierea gravității participării întreprinderii în cauză la încălcare, atunci când cererea introductivă nu conține decât un motiv întemeiat pe caracterul pretins disproporționat al amenzii aplicate și care vizează numai majorarea cuantumului de plecare pentru durată. Această critică nu poate fi considerată o dezvoltare a motivului din cererea introductivă. Astfel, contestarea unui element esențial al unei decizii, cum ar fi aprecierea gravității încălcării, trebuie să fie formulată în mod specific în fața Tribunalului încă din stadiul cererii introductive.

(a se vedea punctele 90-92)

3. Din dispozițiile articolului 44 alineatul (1) litera (c) coroborate cu dispozițiile articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului rezultă că cererea introductivă de instanță trebuie să indice obiectul litigiului și să cuprindă expunerea sumară a motivelor invocate și că invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii. Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea introductivă de instanță și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil. O soluție similară se impune în ceea ce privește o critică invocată în sprijinul unui motiv.
4. Rezultă din Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO că Comisia nu a stabilit nicio suprapunere și nicio interdependență între aprecierea gravității și cea a duratei încălcării. Posibilitatea pe care și-a rezervat-o aceasta de a majora amenda pentru fiecare an de încălcare, ajungându-se, în ceea ce privește încălcările de lungă durată, până la 10 % din cuantumul reținut pentru gravitatea încălcării, nu o obligă în niciun mod să stabilească acest nivel în funcție de

intensitatea activităților înțelegerii sau de intensitatea efectelor acesteia, mai precis de gravitatea încălcării. Astfel, este de competența acesteia să aleagă, în cadrul marjei sale largi de apreciere, nivelul majorării pe care intenționează să o aplice pentru durata încălcării.

(a se vedea punctele 95, 96 și 98)

o largă marjă de apreciere pentru a evalua calitatea și utilitatea cooperării unei întreprinderi, în special în raport cu contribuțiile altor întreprinderi. Doar o eroare vădită de apreciere a Comisiei poate fi, așadar, cenzurată. Totuși, Comisia nu poate, în cadrul acestei aprecieri, să încalce principiul egalității de tratament.

5. În cadrul aprecierii cooperării membrilor unei înțelegeri, Comisia dispune de

(a se vedea punctul 105)